

המניח פרק שלישי בבא קמא

ל. עין משפט נר מצוה

נבי ל'יה. מימה זו קול נציג איגודם של קהלה מילא גוף כלומר דלון וגוף אחד מטענו נזיך ס��תם מתנוו שאל מללא לא חוץ וזה עופר על שמנה מטאות זו ונtran בשעת התוקן. נין קבוקסיה נסחמיון לגוף טלים כל מה טסיה לרהי נסחים גלגוליהם כל חוק דתמלחמו לפיטיעו קול דלשו וקס נגעה

אללו נבר הוה לאו טינר ז' קדיס למאפה וכוון לדפס

וְאַפְלִי הַזָּקָן עַד שֶׁלֹּא תֵּבֶל חֹבֶק רִקְמִים שֶׁפְּלַגְתָּ צְמַרְמוֹת וְזֶה
 שֶׁמְּאַכְּבָח מַאֲחָת שְׁקָרְם גַּבְהָה מַה שְׁגַבָּה
 לֹא גַבָּה לֹא לְעוֹלָם אִימָא לֹךְ מַה שְׁגַבָּה
 גַבָּה וְשָׁנָאי הַתְּמָן דָּאַל אִילּוּ גַבָּה לֹא
 מַיִיךְ הוּה גַבָּה לְהָרְאָה תְּרוֹא דָאַקְוָן מִינָה
 מַשְׁתְּלִמְנָא: תְּרַי שָׂוָה מַתָּהִים שְׁנָנָה
 שָׂוָה שָׂוָה מַתָּהִים וְחַבְלָבָו בְּחַמְשִׁים זֹו
 וְשָׁבָחָב וְעַמְדָה עַל אַרְכָבָמָות וְזֶה שְׁאַלְמָלָא
 (אַל) הַזָּקָן הַתָּה עַמְדָה עַל שְׁמַנָּה מַתָּהִים
 זֹו יְנוּתָן בְּשַׁעַת הַנְּקָה יְחַשְׁבָעַת הַעֲמָדָה
 בְּדִין יְשַׁבַּח מַיִיךְ נוֹתָן לוֹ בְּשַׁעַת הַנְּקָה כְּחַשְׁבָעַת
 בְּשַׁעַת הַעֲמָדָה בְּדִין אָמַר מַר שְׁבָח מַיִיךְ
 נוֹתָן בְּשַׁעַת הַנְּקָה מַנִּי ר' יְשֻׁמְעָל הִיא דָאַמַּר
 בְּבָעֵל חֹבֶק הָוּי הַוָּא דְּמַסְקֵל לְיהָ אִימָא
 סְפָא כְּחַשְׁבָעַת הַעֲמָדָה בְּדִין לְר' עַזְמָא
 דָאַמַּר שְׁוֹתָפִי נִנְהָרָה רִישָׁא רַבִּי יְשֻׁמְעָל
 וְסְפָא ר' עַל כּוֹלָה ר' עַזְמָא הִיא הַכָּא בְּמַאוִי
 עַסְפִּיקָן יְכַפְּטוּמָו אֵי כְּשַׁפְּטוּמָו אִימָא רִישָׁא
 שְׁבָחָב וְעַמְדָה עַל ד' מַתָּהִים זֹו נוֹתָן לוֹ בְּשַׁעַת
 הַנְּקָה אֵי כְּשַׁפְּטוּמָו צְרִיכָא לְמִימָר רַב
 פְּפָא יוֹשָׁא מְשַׁבְּחָה לְהַבָּן דְּפִטְמָה פְּטוּמָי
 בְּנֵי רְשַׁבָּחָא מִמְּלָא וְאַצְטָרֵךְ לְאַשְׁמָעוֹנִין
 דְּהַדִּיכָא רְשַׁבָּחָא מִמְּלָא נוֹתָן לוֹ בְּשַׁעַת הַנְּקָה
 סְפָא לֹא מְשַׁבְּחָה לְהַאֲלָא כְּשַׁפְּטוּמָו כְּחַשְׁבָעַת
 בְּשַׁעַת הַעֲמָדָה בְּדִין כְּחַשְׁמָה מַהְמָה מַאוִי
 אַילְמָא דְּכַחְשָׁא מַהְמָה מְלָאָה לִימָא לְהָ
 אֶת מְכַחְשָׁשָׁן אֲנָא דִּיבְרָא אָכָר רַב אֲשֶׁר

ידר' חדש מחתם מכיה דאל". קרניא דתורה
 קברא ר' ביה: מותגין" שור שה מאהים
 שנגנה שר שוה מאהים ואין הנבליה יפה
 כלום אמר ר' מ' על זה נאמר יומכדו את
 החשור חורי ותוציא את כספו א"ל רב' יהודה וכן
 הלכה קיימת ומכוון את החשור חורי ותוציא את
 כספו ולא קיימת ונס המתה ייחזון ואיזה וה
 שור שה מאהים שנגנה שר שוה מאהים
 ווונבליה יפה חמשים וזה שוה נטול חצי החור
 וחציו המת וזה נטול חצי החור ותוציא המת:
 גמ' ת"ר שור שה מאהים שנגנה שר שוה
 מאהים ווונבליה יפה חמשים וזה נטול חצי
 החור ותוציא המת וזה נטול חצי החור ותוציא המת
 וזה שור האמור בתורה דברי רב' יהודה
 רב' מאי אומר אין וזה שור האמור בתורה
 אלא שור שה מאהים שנגנה לשור שה
 מאהים ואין הנבליה יפה כלום על זה נאמר
 ומכוון את החשור חורי ותוציא את כספו אלא
 מה אני מקיים וגם את המת ייחזון פרת
 שפחתו מיתה מוחצין בתי מבני בון ר' מ' בין
 וחמשה שקל והוא מאה עישרים וחמש
 רבעא פחת נבליה איכא בינויו רב' מאי ס
 יסורה בבר פחת בובלת דמיין הוי פלא א"ל

www.wiley.com/go/williams

טנא אכ גמ זיון קרייט ס מ כו. כנוא
קצרים ליה מהי: היילו גאנך סוה. דכדר
גענים ליה פודס אבעזים: גאנַן מיגר

מסורת הש"ס

(ב) סכוםות נ. ג. מרכז
 (ג) ס. מילס כט.
 (ד) יקספורט דס האמלן
 (ה) פיטל נ. נקון פ. פ.
 (ו) אסס. ס. (אטל טו.)
 (ז) פ. ג'ל ורונטה.

תורה או רשות . וכי יגף שוד איש אורה רשות רעהו ושות פטרכיה רשותה תשרח רחץ וחצץ אהר טספוי וגב את המטה חצצן: שפטה בא לה

גלוון השם

